

14. deň

Z liturgického čítania:

Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky! A každé telo uvidí jeho spásu. (Lk 3, 4cd. 6)

Sv. Ignác o sebe:

Keď sme šli do Jeruzalema na osliciach, ako je to zvykom, asi dve míle pred Jeruzalemom istý Španiel, ako sa zdalo šľachtic menom Diego Manes, povedal s veľkou nábožnosťou všetkým pútnikom, že by bolo dobre, keby sa každý vnútorne pripravil a aby sa postupovalo v tichosti, lebo za nejaký čas by sme mali prísť na miesto, odkiaľ možno vidieť sväté mesto. Krátko predtým, ako sme prišli na miesto, odkiaľ bolo vidieť mesto, zostúpili sme z oslíc, lebo sme videli mníchov s krížom, ktorí nás očakávali. Keď som uvidel mesto, pocítil som veľkú útechu; podľa slov druhých všetci prežívali tú istú radosť, ktorá sa nezdala byť prirodzená. Pri návštevách svätých miest vždy som cítil tú istú vnútornú nábožnosť. Mal som pevné predsavzatie ostať v Jeruzaleme a vždy navštevovať tie sväté miesta. Okrem tohto nábožného úmyslu mal som aj predsavzatie pomáhať dušiam. (Autob. 44 – 45)

Podnet s aplikáciou:

Sv. Ignáca veľmi potešilo, že mohol prísť do Jeruzalema aj so svojimi spolupútnikmi. Čo keby sme dnes išli na nejaký výlet, prechádzku alebo návštevu niekoho, koho sme už dávno chceli vidieť?

Modlitba:

Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky. Amen. (Magnifikat)